СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК XLVI. Ч. 29. Джерзі Ситі, Н. Дж., субота, 5-го лютого 1938. No. 29. Jersey City, N. J., Saturday, February 5, 1938. VOL. XLVI.

ТРИ ЦЕНТИ в ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ. ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ. Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016. 4-0807. THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE.

ВИЛИВАЮТЬ СВОЇ ЖАЛІ

ВАШИНҐТОН. — Конвенція малих бизнесменів поволі устатковується. Правда, ще далі не бракує бурливих моментів, серед яких треба виносити вперті бесідників надвір, але всетаки окремі комісії, назначені головою, щось радять і навіть свої резолюції піддають під голосування; присутні приймають їх оплесками, переміщаними з криком. Дотеперішні домагання малих бизнесменів дивно схожі на ті домагання, що їх ставить великий бизнес. Передівсім вони гостро критикують політику „нового розділу". Далі вони домагаються, щоб уряд рішився вже раз на якусь сталу політику, а не крутив вічно бизнесом; щоб значно поменшив податки; щоб не втручувався до бизнесу й не брався занадто його контролювати; щоб викинув цілковито закон Ваґнера про взаємини праці. Ця конвенція вказує, що серця малих бизнесменів повні жалю до уряду і вони приїхали до Вашинґтону радше тому, щоб цей жаль висказати, ніж щоб подати свою конструктивну думку, як зарадити лиху.

НА ШЛЯХУ ДО РОЗБУДОВИ ДОМІВ.

ВАШИНҐТОН. — Голова федеральної мешкальної адміністрації, Стравс, сказав, що його департамент уже зробив розділ $160,000,000 між 44 міста і вже набавом розпічнеться по ріжних місцях Злучених Держав масова будова мешкальних домів Але Стравс відразу зазначив, що уряд заохочуватиме до будови малих, одно- або дво-фамілійних домів, а не великих апартаментів. Також по містах впливатиме на те, щоб не валили старих дільниць і не будували на них нових великих будинків, тільки щоб вишукували цілком нові парцелі, приступні в ціні, і там будували доми, закладаючи рівночасно комунікаційну сітку, щоб люди могли легко туди дістатись. У мешканевій політиці уряд буде керуватися досвідом англійців, які є тої думки, що суспільний лад стане на тревалiших основах тоді, коли велике число людей матиме свої власні доми. Це витворює в них почуття власности.

ЛІҐІ ЗАПЕРЕЧУЄ АҐРЕСИВНІ ПЛЯНИ З. Д. А.

ВАШИНҐТОН. — Адмірал Ліґі, який уже третій день знаходиться під допитами сенатського комітету, заявив, що плянована розбудова фльоти цілком не має на цілі якихсь аґресивних плянів, тільки виключно оборонні. Америка не думає на нікого нападати, ні комусь іншому помагати в нападі, тільки хоче обороняти себе.

НАРЕШТІ ВИЧИЩУЮТЬ ЗАРАЗУ.

НЮ ЙОРК. — Предсідник одної з найбільших юній, автомобільних робітників, Гомер Мартин, заявив, що його юнія вичищуватиме зо свого нутра комуністів. Бо комуністична пропаґанда серед робітників є таксамо небезпечна, як націстична чи фашистівська, говорив він. Тому юнія зведе з комунізмом боротьбу до останку. В першій мірі будуть викидати комуністів з провідних становищ. Членство покищо залишуть.

ЛЕЙДІ АСТОР ПРО КОМУНІСТІВ.

НЮ ЙОРК. — Лейді Астор, що роджена в Америці, але вийшла замуж за англійського лорда Астора і тепер в Англії відґрає значну політичну ролю, прибувши до Америки, сказала, що вона є великим противником комунізму, тому, що комунізм є причиною всяких диктатур і всяких „ізмів". Якби не комунізм, то в Німеччині не прийшлоб до націзму, а в Італії до фашизму. Зо страху перед комунізмом загрожена нація рятується фашизмом.

ВИЧИЩУЮТЬ ЩЕ ОДНУ ЗАРАЗУ.

НЮ ЙОРК. — По цілій Америці розпочато кампанію за роздобуття фондів на боротьбу з венеричними недугами, в першій мірі з сифилісом, на який хворіє в Америці велике число людей. Заразом вихолошують багато докладів про небезпеку тих недуг, та як з ними боротися. На нюйорськім зібранні в тій справі комісар здоровля Райс заявив, що цю недугу можна цілком вигубити, але треба, щоб люди здавали собі справу з її небезпеки.

ТРАҐІЧНИЙ ВИПАДОК З БОМБОВИМИ ЛІТАКАМИ.

САН ПЕДРО (Каліфорнія). — В часі військових маневрів налетіли на себе два великі бомбові літаки і, знищивши себе взаємно рунули в море. Згинули притім 11 осіб. Та три летуни, хоч тяжко поранені, з цеї катастрофи врятувались.

ХОТІЛИБ ДЖАНА ЛУІСА НА ПРЕЗИДЕНТА З.Д.А.

ВАШИНҐТОН. — На конвенції копальняних робітників виступив Френк Ґейс і сказав, що робітництво має в себе такого провідника, який дуже добре надававсяб на президента Америки. Ним є предсідник К.П.О., Джан Луіс. Присутні приняли цю заяву рясними оплесками.

СВІТ В ОБРАЗКАХ

СТРІЧА ГОЛОВАЧІВ.

Та не тих головачів, що головами працюють, а тих, що працюють кулаками. Джеймс Бредок, колишній нюджерзький корабельний вантажник, та Джек Демпсі, оба в своїм часі чемпіони кулачної бійки великої ваги.

ШВАЙЦАРСЬКИЙ ДЕФРАВДАНТ УТІК ДО ПОЛЬЩІ.

Львівська поліція одержала від слідчої влади у швайцарському Берні доручення проти 44-літнього Ганса Гандельмана, нотаря з Берна, що спроневірив гроші і цінні папери у висоті 160,000 швайцарських франків. Швайцарська слідча влада ствердила, що дефравдант утік спершу до Берліна, а звідтам до Польщі.

ТРОХИ ПОПУСТИЛИ.

Польські спортові організації приняли „арійський параґраф", яким виключили жидів від участи в їхніх спортових змаганнях. Тепер ґен. Вільчиньскі в імені уряду зніс цей параґраф як „неспортсменський". Але всетаки залишив тим орґанізаціям певну волю щодо виключування „неарійців", до яких поляки можуть вчисляти також національні „меншини". Бо, на їх думку, спорт у Польщі повинен мати тільки польський характер.

УБИВ СВОГО ДОБРОДІЯ.

Гостинцем коло Селиськ під Львовом їхав саньми 55-літній Гаврило Ільків з 25-літнім Климом, якого виховав від дитини і приняв за свого сина. По дорозі прибраний син стрілив до Ількова і положив його трупом. Опісля зголосився на поліцію в Давидові. За причину душогубства подав родинні і маєткові спори.

БУВША СТУДЕНТКА ПРАВ КРАЛА З НУЖДИ.

У Львові арештували 19-літню Фр. Ребяк, бувшу студентку прав львівського університету, під замітом постійних крадіжів ґардероби по ріжних львівських школах, м. ін. й у політехніці. Арештована заявила, що не мала з чого заплатити 160 зл. оплати в університеті й тому покинула університет. Недавно з браку засобів до життя зачала красти, що попало.

ОКУПАЦІЙНИЙ СТРАЙК УЧИТЕЛІВ.

В приватній вселюдній школі в Лодзі вибух учительський страйк. Учительський персонал рішився на окупаційний (сидячий) страйк, стаючи в обороні 3 товаришів, яких зприводу старшого віку зредукували.

ВАРВАРСТВО НА ЗАЛІЗНИЦЯХ.

Ще недовго їздять на головних залізничих шляхах Польщі електричні потяги, т. зв. люкс-торпеди, а вже пасажири вигідне, чисте й естетичне уладження тих возів понищили та пообкрадали по варварськи. Повідкручували із стін дзеркала і покрали все, що тільки далося забрати. Навіть фаянсові умивальки пощезали. Терплять на тім пасажири, яких позбавлено вигідних уладжень, а ще більше терплять кондуктори, яким залізнича управа потручує відшкодування з їхніх скромних зарібків. Замітне, що те варварство, як стверджує польська преса, практикується переважно на залізничих шляхах у корінній Польщі.

ВБИЛИ ЛІСОВОГО ДОЗОРЦЯ.

В Потуторах, пов. Бережани, вбито дозорця лісів гр. Потоцкого, 28-літнього Йосифа Онущака. Невідомі люди напали на дозорця лісів у часі, коли він вертався додому, і побили його палками по голові та порізали ножами на смерть. Була це мабуть пімста за те, що Онущак поборював енерґійно лісових шкідників.

ДОБРИЙ „ҐЕШЕФТ".

Колишній чоловік Жанети Сухестов, теперішньої наречeної кн. Мих. Радзівіла, Венямин Сухестов, що перебував у Відні, виїхав до Італії. Кажуть, що він має стрінутися там зо своєю бувшою жінкою, яка навіть запросила його на своє вінчання з кн. Радзівілом. Видко, що обоє роблять добрий „ґешефт".

ДОСМЕРТНИЙ ПОБУТ У ДОМІ БОЖЕВІЛЬНИХ.

В домі божевільних у Брурмурі (в Анґлії) помер недавно в 83-му році життя Гари Виндгем Картер. Цей чоловік, зовсім нехворий на умі, перебув у заведенні для божевільних 43 роки. Мав 40 літ життя, коли його замкнули в домі божевільних за те, що виписав лист до королевої Вікторії з погрозами, що її вбє.

В Анґлії принято, що атентатників на володарів не вважають проступниками, а тільки людьми несповна розуму. Так поступили й з Картером. Його замкнули в заведенні для божевільних, де він перебув 40 років. Ані смерть королевої Вікторії, ані трикротні зміни на престолі Анґлії не змінили в нічому долі нормального чоловіка, замкненого на ціле життя в домі божевільних.

ХТО ВБИВ Д. СТЕЦЬКОВА?

Слідство у справі вбивства Д. Стецькова посунулося значно вперед. Поліція зібрала, як кажуть, низку доказів, що злочину доконала колишня слуга небіжчика, 22-літня Стефанія Цирко, яку арештовано. Відтиски пальців на мармуровій плиті та на знарядах вломy зідентифіковано понад сумнів, причому всі її викрути щодо свого алібі показалися неправдивими. Зате доходження проти двацять кілька-літнього неправесного сина небіжчика, що живе під Львовом і виступив проти батька з аліментаційним процесом, припинено, бо в критичному часі він перебував у вязниці.

ВІД ЧОГО ЛЮДИ ВМИРАЮТЬ.

Вісім літ без праці був 43-літній Банет, член управи союзу друкарів у Варшаві. Недавно повідомили його, що може стануги до праці як друкарський машиніст. Одержавши цю вістку, він захитався й упав трупом. Помер під враженням на удар серця.

„ПІД ЗНАКОМ ВЕЛИКОЇ УКРАЇНИ"

ЛЬВІВ. — Польський часопис „Слово Народове" незадоволений з українського Різдва, і виписує з цеї нагоди таке: „Свята Різдва Христового греко-кат. обряду пройшли в українців під знаком Великої України, при неприхильному настрою супроти всього, що польське". Далі нарікає на радіову стацію, що передала українську богослужбу, яку відслужив о. епископ Іван Бучко. А зокрема дорікає стації за те, що була передана через радіо з плит проповідь митрополита Шептицького, яка визначалася тим, що був у ній заклик „до закордонних українців, щоб витримали в спокою, бо прийде час, коли ще раз настане зєднання українців". Не подобалося польській ґазеті далі те, що при кінці богослужби вніс епископ Іван „Многая літа" українському народові, та що по тім сам епископ почав співати „український національний гимн „Боже великий, єдиний, нам Україну спаси".

ДАЛІ ПОЛЬЩАТЬ ЛЕМКІВЩИНУ.

ЛЬВІВ. — „Діло" подає з Лемківщини, що „лемківський буквар" був тільки початком нового польонізаційного курсу. Тепер заведено вже науку польської мови у першій клясі народніх шкіл. На школах вже є таблиці тільки з польськими написами. З Лемківщини забрано вже майже всіх учителів-українців. І це діється на тій землі, де число поляків-кольоністів не переходить навіть 5 відсотків усієї людности.

БЕРУТЬСЯ ДО УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕРКВИ.

ЛЬВІВ. — З Полісся доносять до „Діла", що польська влада заборонила на Різдво колядувати навіть малим дітям. Старости взивали благочинних і пригадували їм ухвали Синоду з Варшави, що треба правити в церквах по польськи і по польськи проповідати. Там, де батюшки пробували по польськи проповідувати, люди виходили з церков, щоб не слухати проповіди. Польська влада наказала також святкувати по церквах Новий Рік за новим стилем. По деяких церквах дійсно в той день дзвонили і взивали людей до церкви. Та ніхто з поліщуків не приходив.

ПАМЯТАВ ЗА РІДНИЙ НАРІД.

ХУСТ (Закарпаття). — Поховано Івана Дичку, отамана жандармерії. Покійний родом зо Стрия, Ґаличина. До війни був старшиною в австрійській жандармерії. Служив у Чехії. Як повстала Українська Держава при кінці 1918 року, покійник покинув родину на чужині й зголосився до українського уряду в Станиславові з заявою: „Я прийшов служити українському народові й рідній державі". Перейшов велич і траґедію визвольної боротьби. На похороні був величезний здвиг народу. Чехословацька військова влада віддала покійному попшану як майорові жандармерії на пенсії.

ЯК ДОШКУЛЮЄ ПОЧТА В ПОЛЬЩІ.

ВАРШАВА. — Посол Целевич предложив у буджетовій комісії документи на надужиття почти при доручуванні українських часописів. І так часопис, заадресований латинськими буквами „Шимчак Павло" завернено з дописокою, що такий адресат є незнаний, а тільки „Шимчак Павел". А часопис, що був висланий до Шляхтової й заадресований „Шляхтовський Кондрат", завернено з дописокою, що такий є незнаний, а є тільки „Шляхтовскі Кондрат".

ДАЛИ РЕНТУ ТІЛЬКИ 35 ІНВАЛІДАМ.

ВАРШАВА. — Польський інвалідський закон з 1921 р. не признавав забезпеки інвалідам Української Галицької Армії. Новий закон з 1933 р. уже признав ренту деяким інвалідам, але поставив дуже гострі вимоги. Згідно з тими гострими приписами зголосилися 1,074 українські інваліди, управнені до допоги. Та, як подав у соймі посол Целевич, ренту дістали тільки 35 інталідів. Значить, громадянська інституція Українське Товариство Допомоги Інвалідам у Львові дає матеріяльну поміч 500 інвалідам і видає на те річно 100,000 злотих, а держава дає 35 інвалідам і видає на те яких 20,000 злотих річно.

НЕ ЗАДОВОЛЕНІ И З УКРАЇНСЬКИХ СЛУЖНИЦЬ.

ЛЬВІВ. — „Слово Народове" не годне зрозуміти, як може український „Маслосоюз" краще розвиватись від польського „Звйонзку Млечарскеґо". І вияснює це тим, що українські дівчата, що є у поляків на службі, купують масло в українських крамницях, а польські господині не звертають на це уваги.

„ПРИЯТЕЛІ СОВЄТСЬКОГО СОЮЗУ".

ЛОНДОН. — При помочі контррозвідки і панни „Ікс" викрито, що орґанізація „Приятелів С.С.С.Р." в Лондоні була нічим іншим, а шпигунським бюром, яке передавало Совєтам військові тайни.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays by the Ukrainian Press and Book Co., Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

КОНФЕРЕНЦІЯ МАЛОГО БИЗНЕСМЕНА

На запрошення президента Рузвелта зїхалося до Вашинґтону від пів тисячі до цілої тисячі представників малого бизнесу, щоб подати урядові свої думки для викінчення пляну акції до привернення нормальних відносин.

Скликання такої конференції було з боку президента розумною річчю. Президент, щоправда, говорив з представниками бизнесу вже кілька разів, але за кожним разом це були представники великого бизнесу, великих купецьких, промислових і банкових орґанізацій. Великий бизнесмен має ріжні проблеми, звязані з депресією, але ці проблеми трохи інакші від проблем малого бизнесмена. Одною з найголовніших ріжниць, що кидається відразу ввічі, це те, що коли дрібний бизнесмен потребує грошей, він мусить іти позичати їх до банкира, тоді, як великий бизнесмен може обійти банкира й віднестися до біржі.

Другою сутньою ріжницею між великим і малим бизнесом є те, що дрібний бизнес живе постійно в смертельнім страху перед великим бизнесом. Великий бизнес такого страху не знає. Це наче велитенські риби, що плавають в океані бизнесу й пожирають менші риби; з великими вони інколи зачіпаються й зводять завзяті бої, але це рідші випадки. Для дрібної риби бути зїдженою великою це багато частіша подія.

Це почуття непевности можна доглянути вже в самій поведінці малих бизнесменів на конференції. Рапорти з конференції подають сцени, які можнаб назвати справді скандальними, якби не взяти під увагу власне цього основного почуття непевности свого положення в малого бизнесмена. Цілі години по офіціяльнім початті конференції делеґати не могли почати нарад через крики. Сотка учасників, що хотіла говорити, кинулася до підвищення, щоб добитися до мікрофону. Поліція мусіла відтягати людей, що говорили задовго. На салі часто зчинялися бійки з поліцією. Учасники не слухали пропозицій щодо вибору тимчасової ні постійної президії. Усяка пропозиція була під підозрінням. Коли хто думає, що лиш іміґранти, непривичні до демократичних форм ведення справ, не вміють вести зборів, хай прочитає ці рапорти, а певно змінить свою думку.

Здавалось би, що це все показує, що цеї конференції не було треба. Та це показує, як дуже її було треба. Вона показує, що серед малих бизнесменів назбиралося багато недовіря до уряду й страху перед ним. З такого страху й недовіря може легко зродитися бажання захопити уряд у свої руки, як це сталося вже в Італії й Німеччині. Звісно, це не поможе малому бизнесменові, бо, поваливши демократичну систему, уряд воліє йти рука в руку не з малим, але з великим бизнесом; але для широких мас населення, головно фармерів і робітників, від цього не буде лекше. В їх інтересі лежить, щоб уряд знайшов способи заспокоїти страхи малого бизнесу за своє існування.

КОЗАКИ

Що пише про них француз у книзі, виданій 1800 року.

В різдвянім числі „Діла" поміщено фейлетон **Юрія Косача,** затитулований „Україна в „секретних мемуарах про Росію" Ф. Ш. Масона". Є це огляд книги, яку видано перший раз у Парижі 1800—1802 року, а яку написав **француз Шарль Франсуа Філіберт Масон,** що був майором у російськім війську, в якому служив у Петербурзі від 1786 до 1796 року. Книга була видана під заголовком „Секретні спомини про Росію". Автор знав добре відносини в Росії й жив близько царського двору. Описуючи Росію, він призначив у книзі окремий розділ козакам, у якім є теж завваги дотично України. Про козаків пише він у такий спосіб, що розуміє під цею назвою ціле населення України. Він уже тоді настільки визнававсь у взаєминах України і Московщини, що знає, які є бажання українців, з тими бажаннями симпатизує і **виразно розріжняє москалів від українців.** Москалів називає по французьки "russe", а українців „ukranien". В розділі про козаків пише згаданий француз між іншим таке:

„Воовнича нація козаків зменшується з дня на день. Вона скоро зникне з поверхні землі, так, як зникли інші, на яких затяжив росіський скипетр, хіба що якась щаслива революція прийде в швидкому часі, щоб визволити її зпід ярма, яке її нищить і давить.

„**Козаки,** пише далі Масон, **не мають нічого спільного з росіянами,** хіба що грецьку релігію й зіпсуту мову. Їхні звичаї, навики, спосіб життя, їжі, війни цілковито відмінні, коли не брати під увагу загальних схожостей, які завжди існують між межуючими народами, наближеннями до себе вузлами релігійними й політичними. Козаки є далеко гарніші, вищі, активніші, зручніші, вигадливіші й особливо далеко чесніші від росіян, менше звиклі до рабства. Вони щирі, відважні й говорять сміливіше. Їх зверхність менш одноманітна і тавра, що їх накладає рабство, ще їх не цілком споганили та не дали скарлуватіти. Козаки, це номади, чабани, войовники, грабіжники. Росіяни — осілі, хлібороби, крамарі, тому, природньо, вони менш войовничі й великі шахраї в торговлі. Козаки жорстокі й криваві, але тільки в розгарі военної дії; росіянин є з природи холоднокрово безпощадний і суворий.

„Козацька нація тратить незалежність, яку мала перед своїм обєднанням з Росією. Її перестають щадити з хвилиною, коли впевняються, що це увійде їм безкарно. Повстання великого гетьмана Мазепи, викликане лихим трактуванням, дало початок до гноблення їх (козаків) ще за царювання Петра I. Цей імператор відібрав їм право вибирати свого вожда. Він переводив примусові затяги в їх країні й обмежив козацькі контингенти, що від тепер могли бути тільки періодичні і тимчасові. Розгніваний їх відданістю Карлові XII, він згнобив козацькі племена й розкинув їх войовників по ріжних областях своєї безмежної держави. Одначе його наступники ще поважали останні козацькі військові і громадянські інституції, бо боялись, щоб остаточно, утискаючи їх безмежно, не кинути в підданство туркам або Польщі, або кримським татарам. Та з хвилиною, коли ці три вороги перестали бути страшні для Росії, козаки опинились у рабстві царату. Тепер, їхня прадавня республіканська конституція не існує, рівність між ними зникла. Їм дано шляхту і нині дуже тяжко простому козакові дійти до якогонебудь ступня.

„Ми сказали, — говорить далі наш приятель француз — що унія козаків із Росією була добровільна й умовна — їхні землі з бідою достатні для їхніх мандрівних черед та людности, колись чисельної, були спільною власністю цілої нації. Жаден чужинець, навіть росіянин не міг там осісти без дозволу загалу і республіка з великою відвагою боронила своїх кордонів проти замахів сусідів.

„Ось який був колись стан козаків, стан щасливий, коли порівняти хї колишню цілковиту незалежність з теперішнім цілковитим поневоленням росіянами, нинішніми їхніми панами або товаришами рабства. Від часів Мазепи вони не мали більше великого гетьмана, вибраного впоміж себе. Цю гідність скасовано і титул служив лише для декорації кількох фаворитів російських імператориць, як напр. Розумовського та Потьомкіна.

„Російський уряд, завжди затривожений і завжди підозріваючий, через те, що він все гнобить, не обмежився одним забезпеченням себе супроти нації, яка має так багато кігтів. Не вистає йому того, що він відбирає їй її військову силу, розчленовує її територію й втілює в давні російські провінції. Оце недавно він розпочав розчленування самої нації (мова про „трансплянтацію" 50 тисяч українців на Кубань і побережжя Криму). Коли раз якийсь деспотизм сягнув по права народів, він уже не спиниться. Найменша перерва його паралiжує, він мусить поступати, щоб триматися на ногах, поступати, доки не впаде в прірву, яку сам собі викопав, або доки не розторощить себе об перешкоди, що їх самий нагромадив. Гнет породжує невдоволення, яке раніше чи пізніше розгорнеться в спротив, а потім у ворохобню. Козацька нація є нині в стані кризи; вона хвилюється і беться під ногою кольоса, що її розчавлює"...

ВИЗНАЧНІ ЛЮДИ ПРО СТАЛІНА І СОВЄТИ

Анґлійський письменник **Бернард Шов** їздив перед кількома роками до Совєтів і там його так зручно піддурили, що він, повернувшись додому, хвалив панівні там відносини. Та тепер бачимо, що й Шов зачав „переорієнтовуватись".

І так, коли один журналіст запитався його недавно, що він думає про **Сталіна,** то Шов відповів:

„Я його знаю, бо я розмовляв з ним підчас мого побуту в Совєтах. Уже тоді я відчув, і це враження задержав і досі, що, на жаль, Сталін сам не знає, куди властиво він Росію веде.

„Хибна є думка тих, що думають, немов цей ґеніяльний грузин згори накреслив собі шаблон, у котрий хоче своєю впертістю і своєю сталевою волею втовкмачити могучу Росію. Вірте мені, що це властиво Росія веде Сталіна; Росія, випхана з рейок дураками-доктринерами, котрих теорії показалися в практиці неможливі до зреалізування.

„Росію підчас жовтневої революції (1917 р.) зіпхнено на манівці чужої для неї науки. Викликало це в масах стихійне потрясення. І так і досі ллється кров, терор шаліє, однакож у тих приступах терпіння російська душа очищується та відкидає ступнево чужі налетілости. Покищо трудно ще означити, куди Росія прямує; але в усякому разі кінцева стація тих перемін, які там заходять від 20 літ, не буде мати нічого спільного ані з марксизмом, ані з ленінізмом. Не буде це ані „фашизм", ані „демократизм" европейського типу, але якийсь цілком новий, незнаний досі тип державної орґанізації".

Подібну думку висказав у часописі „Ле лібр Бельжік" знавець Совєтів **А. Дмітрієв,** однак це не той болгарин, що стоїть на чолі Комінтерну. Він пише ось що:

„В останніх часах ціла влада в Совєтах зосередкувалася в руках Сталіна і Ґ. П. У. (Чеки). Теперішнє положення представляється в цей спосіб, що Єжов, начальник Ґ. П. У., перепуджує Сталіна щораз то новою небезпекою контрреволюції і в цей спосіб виконує величезний вплив на фантазію і волю диктатора. Тимчасом, будучи формально підчинений Сталінові, він мусить уступати перед остаточним рішенням Сталіна. Досвід історії вчить, що там, де оруддям влади є виключно поліція, там вже йде до початку кінця цілого режіму.

„Так якось видається, що з хвилею заломання системи Сталіна Совєти переживатимуть нове, дуже сильне потрясення, котре їх перенесе в цілком інший світ подій, що дуже мало матиме спільного з соціялістичним доктринерством.

„В усякому разі будуча Росія не буде подібна до жадної з західньо-европейських держав".

Тайну будуччини Совєтів пробує відгадати також відомий французький славіст **Жіль Леґра,** який видав недавно сенсаційну книжку про російську душу. На його думку, тактика Сталіна не має нічого собі рівного у світовій історії. Є це сам вершок того душевного наставлення, що його москалі називають **„самодурством".** Отсю назву викував властиво давній російський письменник Островський. Не значить це обдурювання себе самого, але **„самодур"** уважає себе в крузі свого ділання за найвищу владу, котра може робити, що хоче. Островський писав головно про московських „самодурів" у власній родині.

Сталін добре це розуміє, що з найважніших помислів Леніна полишились тепер у Совєтах лише стряпки, та проте вмовляє в народні маси, що він є найвірнішим товмачем науки Леніна.

Сталін приказав вирізати вождів і піонірів большевизму, а інших (як ось Троцького) казав вигнати за границю чи заслати на Соловки. Рівночасно він грає ролю, немов то він далі реалізує програму жовтневої революції.

Сталін вимордував найвизначніших большевиків давнього видання не так з особистої ненависти до них, як радше тому, що відчував, що вони здержують через своє засліплене доктринерство природній розвій (еволюцію) Росії. Він мав до вибору: або узнати себе солідарним з тими доктринерами і бути разом з ними зметеним новими стихійними змаганнями російських мас, що стараються за всяку ціну видобути себе з чужих для себе рам доктрини Маркса, або плинути з могутнішою новою струєю, котра в наших очах перетворює Совєти на якийсь новий устрій новокапіталістичного типу.

Ориґінальна тактика Сталіна полягає на тім, що він стало говорить, а навіть пише, про потребу введення в життя теоретичних домагань марксизму, а в практиці робить цілком щось інше. Сталін є настільки хитрий, що зрозумів, що, хотячи удержати себе якнайдовше при владі, повинен поступати згідно з тими стихійними рухами російських мас, що мають у собі деякі прикмети й европейські й азійські.

Нема найменшого сумніву, що Росія від 20 літ переходить безперервну еволюцію.

І ми маємо враження, що відвічні прикмети російського живла є там далеко сильніші від накиненої штучно доктрини.

Ось так думає про Сталіна і про теперішні Совєти знавець російського народу, Жіль Леґра.

Подав **Іван Н.**

Гнат Крашанко.

В СТАРІМ ЗАМКУ

Історична повість.

(21)

— Ще не кінець! — зашипів. — Побачимо. Нехай розпираються, як хочуть... банда...

Жінка зачала сміятися, що його ще більше розбісило. Говорив щось, та так не виразно, що годі було зрозуміти його. Воркотів, харчів, як роздрочений звір, деколи погрожуючи кулаком у сторону вищого замку.

В дверях появився його парубок Яндрух і, чіхаючися в потилицю, промовив:

— Вони тут господарюють, наче би були в своїй власній хаті... Вони нас виженуть відси... Що робити?

— Нехай чорти рвуть їх! — крикнув Кіндис. — Нехай догори ногами вивернуть все, що хочуть. Не борони їм, бо їх панування тут не довге буде. Ти не роби нічого, лиш мовчи... Розумієш?

Яндрух вийшов.

Марко з Солоняком ще раз обходили всі кути і закутини. Оба заводили на замку військовий лад, наче би вже цеї ночі заносилося на появу якогось ворога перед мурами замку. Горішній замок вже своїм положенням був досить оборонний. Бік, противний входові від міста, стояв на кручі при ставі. Урвана стіна горба спадала стрімко в глибокий став. В тім місці приступ до замку був немислимий. Лиш з правого і лівого боку горба при їх кінцях вода ставу не доходила до стрімких стін. З одної сторони було там сухого ґрунту для кількох осіб. Всеж таки малою жмінкою оборонців можна було тут оборонитися і відбити всяку напасть.

Слабим боком замку був той від нижчого замку. Мур між ними невисокий був і можна було на нього вдертися. Стара брама, котру ледви затріснули, слабо держалася на заржавілих завісах. Фіртки коло неї цілком не було. Діру на фіртку козаки дістали приказ забити дошками, які Солоняк знайшов на подвірю, і не питаючи Кіндиса, постягав. Марко оглянув також обі круглі малі башти по боках замку край горба над ставом. Солоняк показав йому під одною з башт потайний хідник, який ішов поза мур замку. Солоняк взагалі відкрив під мурами льохи, що мабуть окружляли замок, мали ріжні розгалуження і виходи. Та вони були тепер позасипувані румовищем. Аж по тих обзоринах і розмістивши всіх козаків, оба пішли назад до вежі. Солоняк до меншої кімнати надолині, Марко на перший поверх до родини. Коли прийшов, вечеря вже була готова. Розказав батькові, що зроблено, і сів до вечері. Їли і балакали:

— Так нас пуджали, а тут цілком не так страшно, — сказала сотникова. — Край прегарний. Як ще стягнемо трохи наших людей, то буде ще безпечніше і не так глухо й пусто. І той Кіндис не такий небезпечний, міркую. Його мають за злого, бояться його і нас перед ним перестерігали мабуть тому, що він такий поганий.

— І Голопят не такий, щоби його малювати, — перебив сотник. — Та що він чесний, кажуть його очі. Очі Кіндиса... Я маю досвід і я ще ніколи не помилився, судячи людей по їх очах. Це, що він тут сидить, не добром пахне. Мусимо його якнайскорше спекатися. Покищо треба бути з ним добрим, щоби ні трохи не доглянув у нас недовіря до нього.

— Я ще не знаю, що тут можна дістати і чим будемо жити, — сотникова змінила предмет розмови. — Лиш гадаю, де є вірмени і жиди, там дістане все те, що сяк-так потрібне. Завтра вийду до міста на провіди.

— І я, і я! — крикнула Марина.

— Без конвою жадної не пущу за мури замку. І на перше подвіря жадній з вас без опіки не позволю вийти.

— У страха великі очі! — сказала сотникова.

Розмова затихла, бо двері відчинилися і увійшов Кіндис, видко, сердитий. Він у себе ковтнув пару чарок і то вони пригнали його сюди. На порозі ледви головою кивнув. Одну руку засунув за пояс, другою з фантазією підкручував свого рідкого вуса. Якийсь час стояв мовчки, лише важко сопів. Ніхто не питався його, чого прийшов. Лице його мінилося так, як змінялися думки в його голові. То здавалося, що вибухне, то видко було, що лють потахає. Розміркував собі щось, розважив, руку зза пояса виймив і спустив. Потер лице, наче би хотів з нього стерти сліди свого розярення. Нарешті промовив хриплим голосом:

— Я прийшов спитатися, чи пан сотник, або пані сотникова що прикажуть?

— А деж би я вас в ночі трудив! — відповів сотник. — Ні в ночі, ні в днину. Хібаж я мало людей привів з собою?

Сотникова встала з крісла і поволі, поважно підходячи до Кіндиса, промовила:

— Нині я ніяк трудити вас не буду. Лиш дещо спитаю, ба ці сторони мені ще цілком не знані.

Кіндис стояв з покірним лицем, та це була тільки комедія. Що в його душі кипіло, показували очі, в котрих жеврів огонь скаженини. Так довго необмежений пан сходив на слугу.

— До бісурменської границі далеко? — спиталася сотникова.

Заки відповів, подумав.

— Південна межа зубринських земель є також межею України в цій стороні. За нею вже татарський степ. Та з найближчими татарськими сусідами сяк-так живемо. Татари, то звичайна дич, та тепер про ніякі напасти на нас не чути. Сидять спокійно. Деколи трохи якої худоби захоплять над границею, або пару хлопів. Та це дрібничка.

(Дальше буде).

ЩО ПИШУТЬ ПРО ПРОПАМЯТНУ КНИГУ У. Н. СОЮЗУ

Улас Самчук, автор „Волині" й інших творів, якими придбав собі славу найкращого українського письменника молодшого покоління, прочитавши Пропамятну Книгу У. Н. Союзу, пише між іншим таке:

„Я надзвичайно вдячний за прислану мені маєстатичну книгу, присвячену 40-літній річниці У. Н. Союзу. Вона мені дуже цінна, бо познайомила мене з життям і досягненнями наших братів за океаном. Дуже подобались мені спомини старших іміґрантів. Деякі з них так і просяться на порядну мистецьку повість. Найслабшим місцем у тій Книзі є поезія. Тут у нас вже не можна друкувати таких віршів. Вони здебільша дуже наївні змістом і зовсім застарілі формою. Ну, але це не є головне в Книзі. Мене дуже спокушає наша іміґрація за океаном. Колись, як матиму матеріяльну можливість, поїду до Вас, щоб познайомитися з тамошнім життям і написати велику мистецьку повість. На мою думку, дуже потрібно написати повість із життя іміґрантів. У Злучених Державах і в Канаді росте, як мене інформують, нова Україна. Можливо, знаєте якогось мецената, що бажав би фінансувати мені таку подорож до Америки".

Ворожба.

— Чи ви вірите у ворожбу, пане Рурковський?

— Гм... гм... як то вам сказати би? І так і ні. Циганка виворожила моїй дочці, що зазнайомиться з торговельним аґентом, вийде за нього і як мине рік, буде мати близнюки. Та лише це перше й останнє здійснилося.

—o—

Парасоля.

Відчит скінчився. Професор шукає чогось по всіх кутах. Підходить до нього знайомий і питається:

— Чого ви шукаєте, пане професоре?

— Парасолі.

— Таж маєте її в руці!!

Професор зчудовано приглядається до парасолі:

— Щиро вам дякую — каже. — Колиб не ви, я був би мусів вертатися до дому без парасолі.

ВСТУПАЙТЕ ГРОМАДНО В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

НА БІЖУЧІ ТЕМИ

ЧИ СПРАВДІ ПЕЩЕНІ?

Абата Ернеста Дімне, французького фільософа, питалися підчас його відвідин в Америці, що він думає про американську молодь.

Дімне сказав, що професори вищих американських шкіл трактують учеників занадто як дітей. Дімне ужив навіть слова „бейбі", що значить трактувати когось як немовля. Добачує він це пещення студентів у тому, що професори стараються зробити науку якнайлекшою.

Дімне не сказав, які саме наслідки потягає це пещення студентів по американських вищих школах, але нам не трудно догадатися: коли родичі чи вчителі роблять для дитини чи ученика все легким, то в дитини чи ученика виробляється звичка полагоджувати легкі завдання. В нього нема підготовання до розвязування тяжких завдань.

Не знаю, чи добре спостеріг абат Дімне американську молодь. Чи справді американська молодь така пещена, що всяке трудніше питання її відстрашує. Коли це правда про американську молодь, то щож треба сказати про молодь імігрантів, котрі не то трудних питань бояться, але навіть легких?

КРАЩА СИСТЕМА?

Доносять з Москви, що там покінчено ставлення фундаментів під так звану Палату Совєтів, що має бути найбільшим будинком у світі. Має вона бути вища, говориться в донесенні, навіть від „Емпайер Стейт Билдинг" у Ню Йорку.

Відомо, що „Емпайер Стейт Билдинг" це найвищий хмародер у світі. Хоч з будівляного боку це гарна будова й хоч вона є прикрасою Ню Йорку, з господарського боку вона була невдачею.

Чомуж тоді Совєти завзялися будувати в себе хмародер, ще вищий від найвищого хмародера в Ню Йорку? Догадатися не важко: є багато людей, які, побачивши високий будинок, думають, що підприємство, яке його ставило, є незвичайним справним бизнесом. Думають і совєтські головачі, що як до Москви приїдуть туристи й побачать цей хмародер і почують, що він вищий від найвищих будинків у світі, то вони мимоволі наберуть переконання, що й комуністична система ліпша від капіталістичної системи. Звісно, розумна людина того не подумає, але большевицькій пропаганді видно не йде про позискання собі розумних людей. Якби досить дураків далося зловити, то й це добре.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ЗАБОБОН.

Будуючи найвищий хмародер у світі, большевицький уряд наслідує капіталізм. І наслідує його в одній з його дурниць, як це видно з господарської невиплатности хмародерів.

І в ставленні імпозантної будівлі большевицький уряд іде за іншими тоталітарними урядами, які замісць робити сутні поправки в суспільних і господарських справах, роблять народові фокуси-покуси, як великі військові паради, які в недумаючих людей викликують враження сили й розуму, але на ділі не є доказами ні сили ні розуму.

Американський гуморист Вил Роджерс підхопив добре це баламутство, коли раз публично в театрі сказав до власника ланцюха ресторанів: „Пане, ви великий бизнесмен, бо ви побудували великий бизнес на американськім забобоннім думанні, що як у ресторані стіни вималювані на біло, то в ньому дають здорову поживу".

ПОВІДОМЛЕННЯ

Цим маю честь повідомити Шановну Публику, що в короткім часі буде отворена нова, то є

ЧЕТВЕРТА ФІЛІЯ МОГО ПІДПРИЄМСТВА

під ч. 288 Johnson Avenue, Brooklyn, N. Y.

Нова філія засоблена буде в ріжні вепрові сирові мясива, як теж вироби мясарські та усякі вудженини ріжного ґатунку.

Шинки імпортовані ріжної марки.

Ціни на всі продукти будуть знижені з причини більших закупів. Числю на малий заробок, а на великий оборот.

З причини, що нова філія має більше місця, отворений буде "Wholesale Department".

Доїзд до нової філії є дуже догідний не тільки з Бруклина, де склеп знаходиться 2 бльоки від собвею, а трамвай іде попід склеп, але й з Флошингу, Джемейки, Меспету, Канарсі й інших сторін Лонг Айленду.

Як ціни товарів будуть проголошені в часописах, заінтересуються тим певно не тільки мешканці Віліямсбургу, але й усіх інших частин Бруклина, ба й з інших частин стейту Ню Йорку, а то і з інших стейтів.

Дякуючи за Ваше дотеперішнє попертя, поручаюся дальшій ласкавій памяті Шановної Публики.

П. СТАСЮК

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ

СИРАКЮЗ, Н. Й.

Український Центральний Комітет.

Від якогось часу в нашу громаду почав вкрадатися застій. Щоб цьому запобігти, одна група тихих народних працівників рішила скликати наради представників усіх національних місцевих організацій і порадитися з ними, як саме покласти край цьому грізному явищу та як відновити діяльність у нашій громаді. Народня праця в нашій громаді має тепер усі дані, щоб гарно розвиватись, бо наша громада має вже свій У. Н. Дім, де можна скупчити наші сили для українського загального добра.

На поклик Укр. Амер. Гром. Клюбу скликано ці загальні наради в цілі покладення основ для „Українського Центрального Комітету". На цих перших нарадах усі присутні члени засадничо згодилися з ідеєю творення такого комітету і цю справу віддано в руки о. М. Кузіва, місцевого пароха, до переведення.

Перші організаційні збори Українського Центрального Комітету скликав о. М. Кузів 20. січня ц. р. Явилися представники від 15 місцевих організацій: 1) бр. св. Петра і Павла, від. 39 У. Н. С.; 2) укр. греко-кат. парохія св. Івана Хрестителя; 3) Укр. Запорозька Січ, від. 317 У. Н. С.; 4) тов. Укр. Січ, від. 282 У. Н. С.; 5) тов. Україна, від. Провидіння; 6) У. Н. Дім; 7) Укр. Катол. Доньки; 8) Укр. Жіноча Кат. Громада; 9) Сестрицтво Найсолодшого Серця Христового; 10) Укр. Червоний Хрест О. Д. В. У., від. 13; 11) Укр. Амер. Громадянський Клюб; 12) Хор при укр. кат. церкві; 13) Організація О. Лемківщини; 14) від. ОДВУ ч. 9; 15) Американ Ліджен. На нарадах був теж адвокат І. Пишняк, який місцевим українцям усе помагає в американських справах.

О. Кузів на початку пояснив обширніше ціль зборів, кажучи, що цею ціллю є служити Богові й Україні. Нашим обовязком є служити своїй рідній церкві, своєму українському народові, несучи йому поміч у його тяжкій неволі, а притім ми повинні бути також добрими американцями.

Далі розвинулась над біжучими справами оживлена дискусія, у вислідї якої вибрано уряд, до якого ввійшли: о. Кузів, провідник; І. Пігуляк, голова; М. Каній, рекордовий секретар; В. Осухівський, фінансовий секретар; А. Ґіба, касієр.

З причини пізної пори дальший тяг нарад відложено на 25 січня 1938. В той день о. Кузів провів присягу урядників і представників на вірність визначеній ідеї. Завданням цього комітету буде працювати для українського народу. Притім намічено цілу низку концертів і національних свят. Ухвалено також улаштувати в квітні або в травні концерт пп. Сокіл-Рудницького.

Потім обговорено проекти влаштування концерту в честь Шевченка, в честь митрополита Шептицького, Шашкевича, ювилей „Просвіти"; далі, Листопадове Свято, свято Злуки Українських земель, свято Героїв, свято Крут, О. Басарабової. Також обговорювано справу помочі Рідній Школі.

Представники розійшлися в глибоким переконанні, що ті наради не скінчаться лише на словах, але стануть початком оживленої громадської праці серед українців у Сеpакюзі.

Г. Туркевич,
кор. У. Ц. Комітету.

ВУНСАКЕТ, Р. АЙ.

Життя йде своїм порядком.

Пише в ч. 18 „Свободи" гром. Наталія Камфонік, що в нашій громаді є забагато організацій, що є забагато „мітінговань", а замало праці. Мені здається, що недомагання можуть бути в кожній громаді. Але чи треба зараз ті недомагання видвигати в пресі? Чи може краще полагоджувати такі річи в себе на місці?

Можу ствердити, що в нас є ріжні організації, але кожна з них має своє призначення. Не знаю тільки про роботу Жіночого Кружка, про який п. Камфонік згадує разом з іншими жіночими організаціями. Наші товариства і клюби, старші й молодечі, мають свої неділі на наради і виконують свою роботу без трудностей та одні одним помагають. Союз Українок дбає про просвітню роботу між жіноцтвом і про допомогу Рідному Краєві, а клюб дітчат і хлопців допомагає нам у кожній акції на користь громади чи Рідного Краю. Всі свідомі українці чи українки належать до У. Н. Союзу і читають „Свободу". Є в нас дві коляди: на Різдво на церкву, а на Новий Рік на Рідний Край. Щоби було порозуміння, то кожного року національні товариства вибирають спільний комітет, що займається колядою і національними святами. З тим не погоджується тільки мала ґрупка, що належить до т. зв. „оборонців". Вони колядують окремо, а на спільні збори не приходять. Цього року приїшли, але не погодились, бо домагалися, щоб усі жертви слати просто до краю, а не через „Обєднання", а загал є проти цього. Між знаємо, що й вони не посилають просто до краю, а до Скрентону, а звідти висилають далі. Через те й комітет тепер розвязано, а ОДВУ і Союзові Українок припоручено занятись колядою на край. Громадяни приймали тих колядників щиро. Вони знали, кому і на що давали. А доказом цього буде звіт з коляди. Подаю це все на те, щоб не виходило, що наша громада гірша від інших.

Петро Гук.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

Шікаговець. — Замісць нарікати, що так мало є відомостей з Буковини, виявіть любов до тої нашої землі не тільки словами, але й ділами. Зложіть самі якусь жертву на допомогу Буковині. А принайменше запренумеруйте собі звідти часопис, або зорганізуйте якусь збірку на допомогу пресовому фондові в Буковині, бо там такі відносини, що не можна вдержати й одного українського часопису.

Односельчанин. — Як другим разом не напишете читко, то не помістимо. Приходиться тратити багато часу на відчитування імен, а потім на спростування. І треба писати тільки на одній стороні паперу! Чи ще далі треба це пригадувати?

І. Н. — Звертаємо Вам увагу, що не робите поступу. Дописи далі такі баламутні, що не знати, що з ними робити. Ви людина грамотна, то й можна вимагати від Вас чогось серіознішого й більш обдуманого.

Скрентонський. — Не нас питайте. Там маєте під боком редактора, що є „спецом" від „еспанського демократичного уряду", який у нашім розумінні є „червоний" і в тісній дружбі з Москвою. Ваш сусід проливає гіркі сльози над тим урядом. То й повинен Вам дати пораду. А нас ті справи так дуже не турбують, бо маємо доволі своїх власних справ і турбот, наших рідних, українських. Еспанські уряди не турбувались, коли лилася кров на наших землях. І тепер не турбуються нашими справами. То й ми не думаємо витрачувати надто багато енергії за спір про те, що діється в Еспанії.

М. П., Провіденс, А. Ай. — Дякуємо за витинок з американської ґазети. Ваші завваги щодо тяжкого положення нашого народу в Новій Анґлії згідні з правдою. Це відома справа, що багато промислів попереносились на полудне. Безробіття відбивається, як Ви пишете, і на членстві У. Н. Союзу. І слушні Ваші завваги щодо церковної справи. Оті процеси це велике нещастя. Пишете: Що було, то минулося, а тепер треба керуватись у таких справах холодним розсудком. Розумні слова.

Д. Ш., Огденсбург, Н. Й. — Дякуємо за витинок. Кажете, що чули через радіо про трус в українській школі в Монтреалі, яку ведуть комуністи. Про те пишеться й у витинку. Ось таку реклям роблять комуністи українцям в Америці й Канаді! І багато правди в тім, що Львів — наш, вулиці — польські, а камениці — жидівські.

З РУХУ ПО ВІДДІЛАХ У. Н. СОЮЗУ

БРИДЖПОРТ, КОНН.

Дня 21-го січня ц. р. відбулися в Бриджпорт організаційні збори, на які прибули урядники Союзових відділів, а також делегати минулої конвенції з таких місцевостей стейту Конетикот: Ню Гейвен, Бриджпорт, Савтпорт, Стемфорд, Ансонія, Дербі, Сімор і Денбері. Зборами проводив гром. В. Шуран з Ансонії, а секретарювали гром. М. Галькевич з Бриджпорт і гром. В. Блащук зо Стемфорду. Голова В. Шуран відкрив збори, заявляючи, що всі урядники Союзових відділів з вище згаданих місцевостей зїхалися тут на те, щоби порадитися спільно та уложити плян праці щодо приєднування нових членів до У. Н. Союзу. На те й приїхав до нас головний рек. секретар Д. Галичин, щоб дати нам пояснення, в який спосіб можнаб цей плян якнайкраще та з успіхом перевести.

Головний секретар Д. Галичин зазначив зараз на вступі своєї бесіди, що місяць тому він був на зборах також у стейті Конетикот і на тих зборах були зібрані саме такі відділи, що в часі депресії не стратили членів, а навпаки, збільшили загальне число членів по своїх відділах. А сьогодні зібралися такі відділи, які, хоч походять з того самого стейту, то всі вони мали значний убуток у членах. Тому власне на тих відділах спочиває тепер тимбільше завдання, тимбільший обовязок супроти своєї організації.

Опісля головний секретар говорив про способи підходу в організуванні нових членів і подавав ріжні приклади та факти, якими треба послугуватись і якими треба переконувати тих, що їх хочемо втягнути в ряди У. Н. Союзу.

В дискусії, яка велася по скінченні бесіди головного секретаря, забирали голос присутні урядники та члени, даючи ріжні запити щодо організування членів. Кожний дістав задовольняючу відповідь, а голова, закриваючи збори, візвав усіх урядників і бувших делегатів взятися до праці й направити те, що досі було занедбане.

М. Галькевич, В. Блащук,
секретарі.

Головне.

„Натальо", — каже молодий чоловік боязко — „мушу тобі ще до одного признатися. Мені здається, я маю привиди. Часто бачу біля себе якусь загадочну жіночу білу постать".

— Будь спокійний — відповідає жінка — головне, що я її не бачу коло тебе!

УВАГА! УКРАЇНЦІ В ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ.! УВАГА!

СТАРАННЯМ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ ПРИ СПІВУЧАСТИ ВСІХ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛЬНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

відбудеться

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 20-ГО ЛЮТОГО (FEBRUARY) 1938 РОКУ

точно в годині 7:30 ввечір

В ГАЛІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ,

181-183 FLEET STREET JERSEY CITY, N. J.

Величавий Концерт

славної оперової співачки **МАРІЇ СОКІЛ** і композитора-диригента **АНТОНА РУДНИЦЬКОГО.**

Чистий дохід призначений на Українську Народню Лічницю у Львові. 29

Уряд Центр. Комітету У. Н. Організацій в Джерзі Сіті.

ДУХОВНА СВ. МІСІЯ

для

Укр. Кат. українців у New Britain, Conn., і околиці відбудеться В ЛИТОВСЬКІМ КОСТЕЛІ, St. Andrews Church, 396 Church Street, New Britain, Conn.

Почавши від 6-го лютня до 12-го лютня включно.

Проповідує о. Максим Марків, Ч. С. В. В., щодня рано в 9-тій годині й вечером в 7-мій годині

Українці католики, приходіть, бо время літет!

о. Йосиф Джендджера.

УВАГА! ПЕРТ АМБОЙ, Н. ДЖ., І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

ЗАХОДОМ УКРАЇНСЬКОГО АМЕР. ДЕМ. КЛЮБУ

відбудеться

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 6-ГО ЛЮТОГО (FEBRUARY) 1938 Р.

в годині 5-тій ввечір

В САЛІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ,

760 STATE STREET, PERTH AMBOY, N. J.

ЛЕКЦІЯ

на тему:

ОРГАНІЗУВАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ ПРИ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ІНСТИТУЦІЯХ.

На цю лекцію запрошується молодіж і старших як з Перт Амбой, так і околиці як: Картерет, Вудбридж, Сиворн, Ню Бронсвик, Форте-Корнер і інших. На вище згадану тему буде говорити **Володимир Букат**. Також будуть американські бесідники. 29

ЗА ПРОСВ. КОМІСІЮ: Т. Пізнак, П. Клим.

УВАГА! АКРОН, ОГАЙО, І ОКОЛИЦЯ! УВАГА!

ПОВІДОМЛЕННЯ

БРАТСТВО СОШ. СВ. ДУХА, ВІД. 295 У. Н. СОЮЗУ, повідомляє всі Товариства в Акрон і околиці, щоби стримались від усяких підприємств

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 26-ГО ЧЕРВНЯ (JUNE) 1938 РОКУ

бо згадане Братство вже поробило всякі заходи уладити на цей день

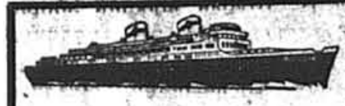
ВЕЛИЧАВИЙ ПІКНІК

НА КЛІВЛЕНДСЬКІЙ ПЛАТФОРМІ (Sts. Peter & Paul Ukrainian Grove Pleasant Valley and Hoertz Rd.). 29

Ближчі пояснення подасться в місяці червні. Комітет.

З лютого—Д. К.

CLEVELAND, O. — New officers of Ukrainian Culture Society of Taras Shewchenko in Cleveland, O., Branch of the Ukrainian National Association, Inc., No. 291, elected on January 23rd, 1938: John Burg, Pres.; Miss Mary Clchotzka, First Vice-Pres.; Julius Pelich, Second Vice-Pres.; Theodore Hrycey, Fin. Secretary; Miss. Mary Jatchun, Ass. Fin. Secr.; Stephen Kania, Rec. Secr.; Miss. Olga Buchynsky, Ass. Rec. Secr.; Michael Pelich, Treasurer; Miss. Genovieve Marinchak, Ass. Treas.; Auditing Committee: Michael Jarosh, Walter Blondynenko, Michael Burg, Miss. Sophie Pacula, Theodore Soroka; Sick Committee: Michael Madey, Joseph Tymochko; Delegates for The Ukrainian United Organization: Theodore Hrycey, Wasyl Zahayewich; Sport and Entertainment Committee: Julius Pelich, Miss. Mary Yatchun, Michael Burg; Stephen Kuryliw, Director of stage events; Ely Burg, Sergeant of Arms; Branch Organizer: Wasyl S. Zahayewitch; Legal Adviser: Omer E. Malisky.

ПОДОРОЖ ДО
СТАРОГО КРАЮ
НОВИМИ МОТОРОВЦЯМИ
ПІЛСУДСКІ і БАТОРИ
НАЙБЛИЖЧІ ВІДПЛИВИ З НЮ ЙОРКУ: 17. ЛЮТОГО, 17. БЕРЕЗНЯ, 19 КВІТНЯ, 1, 17 і 29 ТРАВНЯ
Лише туристична і третя кляса.
Голосіться до місцевих агентів або до:
GDYNIA-AMERICA LINE
32 PEARL ST., NEW YORK, N. Y.

Ольга дуже розчарувалася.

— Ніколи вже в житті не скажу ніякому чоловікові „поговоріть із моєю мамою"!

— Чому?

Ольга зітхнула: — Кропивник, якому я таке сказала, пішов поговорити з моєю мамою-вдовою і оженився з нею!

ЧОЛОВІЧІ І ЖІНОЧІ НЕДОМАГАННЯ
ЛІКУЮ МОДЕРНИМИ МЕТОДАМИ, ВДОВОЛЯЮЧІ Й ШВИДКІ ВИСЛІДИ.

Порадьтеся д-ра Зінса в лікуванню крови, шкіри і нервових недуг, катару і хронічних болячків, нервів і загального ослаблення, шлункових і кишкових недуг, гемороїдів і інших відходових забурень, що справляють біль та недогідність, люмбаґа, сіятики, невральгії, запалення нервів (норайтіс) і хронічних ревматичних станів, носа, горла, легенів, віддихових недуг, печінкових забурень і інших чоловічих і жіночих недуг, а коли маєте які небудь недомагання, що їх не розумієте, порадьтеся довірочно мене, я вам усе виясню.
Мої ціни уміркованї.
Оглядини (Examination) даром і довірочно.
Екзамінація крови, лябораторні досліди, проміні X (екс), сироватка і вприскувальні щеплення.
DR. L. ZINS
Поверх 25-літня практика.
110 East 16 St. N. Y.
(між Юніон Сквер й Ірвінг Плейс)
ГОДИНИ: від 9 рано до 8 ввечір.
В неділі: від 9 рано до 3 зполудня.
ГОВОРИМО ПО УКРАЇНСЬКИ.

UKRAINIAN WEEKLY

(Concluded)

ANNIVERSARY CELEBRATION

The Ukrainian Progressive Club of St. Johnsville, N. Y. recently held its first anniversary meeting and elected the following officers for 1938: Mr. M. Rapacz, Pres.; Mr. G. Keba, Vice Pres.; Mr. J. Huchinski, Sec'y; Mr. C. Perih, Treas.

Mr. Rapacz, toastmaster, spoke of the club achievements during the past year. Several members then gave some ideas by which the club would benefit. The young members planned to organize a dancing club, in order to learn Ukrainian dances.

Rev. J. F. Schnurer of Little Falls, N. Y. was then introduced by the toastmaster and gave a short talk on Ukrainian organizations in America.

Mr. Maksymiev of Herkimer, N. Y. sang a few solos and directed the singing. Ukrainian folk dancing under the leadership of Mr. J. Kopek, Little Falls, N. Y. followed. The dancers wore attractive and colorful costumes of the old world.

Following the entertainment a luncheon was served by the young ladies of the club in honor of its first anniversary.

CHARLES PERIH.

NEW BRITAIN BOWS TO BRIDGEPORT

Bridgeport retained its first place position in the Ukrainian State Basketball league and also its undefeated record for the season here yesterday afternoon when it defeated the New Britain UYPA quintet 56-44. Getting away to a fast start, the Park City tossers penetrated the New Britain man to man defense almost at will and piled up a 17-6 lead at the first quarter turn. Keeping up its furious pace, the visiting team was out in front 41-19 at half time.

Switching to a zone defense, the New Britain team had the spectators on their feet. In the third period, the locals scored 15 points to three for the visitors. Then in the final session, Kerelejza, working with the small New Britain forwards up 10 more points but Bridgeport spurted in the closing minutes to pull the game out of the fire.

W. Kerelejza and Petey Gut starred for the home club scoring 29 points between them while T. Kuchma carried the banner for Bridgeport while M. Feduik and M. Zeleik divided second honors.

In a preliminary game, the UYPA Reserves were defeated by St. Joseph's team 24-14. Nesta was high scorer for the winners while J. Sowa starred for the losers. The scores:

Standing

	W	L	Pct.
Bridgeport	3	0	1.000
New Britain	2	2	.500
Terryville	2	2	.500
Glastonbury	0	3	.000

(New Britain Herald, January 17, 1938.)

BLUE COSSACKS UPSET SCOTTIES A. C. CAGERS

Although defeated in their first two games, the Blue Cossacks annexed their first victory of the season, trouncing the Scottics quintet 40 to 12. The Scotties, an independent organization, undefeated in their last twelve starts, lacked the power and aggressiveness displayed by the newly-formed Ukrainian club of Cleveland, Ohio. The Blue Cossacks paced their opponents throughout the game and were not threatened for the lead at any time.

Individual scoring honors went to Steve Biganosky who tallied 19 points, followed by Mike Spodar, a star at guard, with eight markers. Martin Chorney and John Nebozun also played well for the victors. Walt Livak, who was outstanding for the lossers, lead his team mates with eight points.

STEVE BURKO.

CLEVELAND LOSES TO AKRON

The Y.U.N. basketball team of Cleveland lost its first game to the unbeaten Ukrainian team of Akron, Ohio by a score of 18 to 13.

This was the best game played as yet this year by the Cleveland team. Steve Bobeczko led in scoring for the Y.U.N. team by making six points. Ted Feadore of the Akron Ukes also scored six points, which helped his team to victory.

In spite of the fact that the Akron Ukes have been playing basketball six years to Cleveland's first, the Y.U.N. team made a good showing. Both teams played a hard and fair game.

If any team is interested in playing the Y.U.N. basketball team of Cleveland, please get in touch with **Nick Bobeczko, 904 London Rd., Cleveland, Ohio.**

WANT GAMES

New Haven Booking Games

The highly favored Ukrainian Boys Club of New Haven are booking any Ukrainian basketball team under 19 years of age in Connecticut.

For games please write to:

MYRON CHABINEC
102 James Street
New Haven, Conn.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА"

СИН НЕБА.

Цісар Японії, Гірогіто, котрого в Японії величають Сином Неба, сидячи на коні Шіраюкі (Білий Сніг), робить перегляд військ перед їх відїздом на підбій Китаю.

Гіпноза.

Лікар постановив пристосувати гіпнозу. Саджає пацієнта у фотелі та пронизує його зором.

— Обережно, пане докторе — каже пацієнт — одно око я маю скляне!

ШИФКАРТИ
на найбільші та найскорші кораблі на всі прогульки і то до всіх країв. Виготовляємо всі документи, потрібні до подорожі — пашпорти, Візи, перміти, афідевіти, петиції, і тому наші пасажири не мають клопотів в дорозі.
ДОЛЯРИ посилаємо до всіх країв ПОСПІШНО І ТЕЛЕҐРАФІЧНО і виплачуємо на останній почті під повною гарантією. ПОМАГАЄМО нелегальним легалізуватися відповідно до нових законів.
ПОЛАГОДЖУЄМО СТАРОКРАЄВІ СПРАВИ відповідно до теперішніх обовязуючих законів в краю. Контракти, повновласти, акти даровизни, довжні скрипти і всі інші документи.
Продаємо ДОМИ та різні бизнеси по дуже приступних цінах. Голосіться у всіх справах до нашого НОТАРІЯЛЬНОГО БЮРА по совісні поради та ретельну обслугу.
S. KOWBASNIUK
277 E. 10th STREET, (між 1-ою і Евеню A), NEW YORK, N. Y.

ДУМАЙТЕ ПРО ЦІНУ!
Ми не жадаємо від тих, котрі до нас приходять, щоби вони забули про ціну, або не питалися за неї; ми з власної понуки цю справу підносимо.
Як кому на тім залежить, то може переконатися з власного досвіду, що наші ціни є якнайбільш уміркованї; вони є приступні для кождої родини, без уваги на обставини.
STEPHEN J. JEWUSIAK & SON
FUNERAL DIRECTORS
77 Morris St., Jersey City — Phone: Bergen 4-5989
34 E. 25 St., Bayonne — Phone: Bayonne 3-0549

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВІ

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

З гостиною на „Жіночу Долю".

Гарний це звичай робити одни одному милу несподіванку. Чи то дарунок, чи то гостина з якоїсь нагоди викликує незвичайно миле почуття в тої особи, що це уладжує і в тої, що є обдарована. Тоді саме виявляється широжичливість і прихильність приятелів даної особи. Таку власне гостину уладила п. В. Рутецька в навечеря Нового Року п. Насевич з нагоди її уродин. Було це 13. січня. І тринацять жінок засіли до столу. Та це нещасливе число показалося зовсім щасливе і принесло гарну збірку на пресовий фонд „Жіночої Долі".

До збірки заохотила п. Головата, натякаючи, як багато користи приносить „Жіноча Доля" сільському жіноцтву в Рідним Краю. Тому, бажаючи добра й освіти нашим сестрам на рідній землі, ми все повинні піддержувати „Жіночу Долю".

Зложили по $1: Рутецька, Е. Слободян, Джмелик, С. Дубас, Головата, Насевич, Кісь, Сивуляк, Рудакевич, Чопик; по 50 ц.: Штогрин, Ріс, А. Дубас, Шманда. Разом $12, які вислано до краю через „Обеднання".

О. Ш.

СІНҐЕҐ, Н. ДЖ.

Молодь на боротьбу.

Члени 18-го від. МУН заколядували $11.25, які призначено на визвольну боротьбу.

Колядували: Цецилія Палиця, Ольга Галайда, Катерина Галайда; Михайло Палиця, Осип Палиця й Микола Сенчак. Зложили по $1: Ф. Галайда, І. Струсь, Н. Ятчик, В. Кобелка, К. Сенчак, П. Гладиш, І. Коцан, І. Турко, О. Палиця; по 50 ц.: П. Сенчак Д. Сенчак, Ю. Вітик, Ю. Шновський; О. Косма 25 ц.

Управа 18-го від. МУН.

АСТОРІЯ, Л. АЙ.

Коляда на визвольну боротьбу і Рідну Школу.

Члени бр. св. о. Николая від. 5 У. Н. Союзу в Асторії, Л. Ай., ходили цього року з колядою на народні цілі. Подаємо спис жертводавців з укр. громади в Асторії, Л. Ай., які офірували коляду на визвольну боротьбу, на Рідну Школу і на Укр. Народній Дім в Асторії.

Зложили по $3: А. Гула, М. Максимович; по $2: М. Домарецький, І. Білоус, М. Борис, А. Середа, М. Підгорецький, Н. Мельник, Л. Небельський, Лозінський, В. Врублевський, І. Підгірний, М. Баруч, М. Ниский, О. Дичко, В. Дичко, Д. Павлик, В. Пукін, І. Антонишин; І. Кубарик $1.50; по $1: Подольський, Стівинс, Н. Демчук, І. Демчук, І. Ціціна, Р. Врублевський, М. Галан, Якимів, Комар, А. Климишин, Бунько, М. Бігус, В. Стариновський, К. Гуменчук, Е. Михлєв, А. Янько, Н. Микитин, Беддас, Савчук, дані Дихач, М. Півко, С. Яловеґа, Ю. Турчак, С. Куліцький, Ю. Скиба, С. Стоколоса, Гречин, М. Левіцький, Е. Кривень, Н. Ладанюк, М. Беля, Н. Дамсак, Ю. Ігнат, І. Сингура, С. Лішак, Т. Микитин, Е. Ляхович, Е. Скоцко, Білінський, К. Фединич, Панасюк, М. Форнеза, І. Марко, А. Бурдиґа, Ільків, Опришко, П. Гаврилець, Г. Василик, І. Сидор, Н. Барнич, Н. Білик, І. Бобель, І. Василик, Н. Табака, О. Мартин, В. Якиміський, Н. Голубка Л. Литвин, А. Загоруйко, А. Девенець, Н. Бриславський, П. Гринишин, Ф. Романишин, С. Дорош, М. Зароцений, В. Черватюк; по 50 ц.: К. Присяжник, Ф. Драганюк, В. Юнка, Личко.

Гроші з коляди розділено за волею жертводавців: на визвольну боротьбу $60, на Рідну Школу в Галичині $15.50, на Укр. Народній Дім в Асторії, Л. Ай., $34. Разом $109.50.

Гроші з коляди на визвольну боротьбу і Рідну Школу в сумі $75.50 вислано до централі ОДВУ.

П. Барнич, секр.

БУРЛІНҐТОН, ВТ.

Сповнення національного обовязку.

Іван Загоруйко переслав від себе через Обеднання $10 з призначенням $5 на Рідну Школу, $3 на визвольну боротьбу і $2 на інвалідів.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ОФЕРТА Но. 1.
Календар Червоної Калини ___ 60 ц.
Цовна Мапа України кольорова 50 ц.
Кишенковий Календарик _____ 10 ц.
Все за ОДНОГО доляра.
Замовлення разом доляром вишліть в листі. Адресуйте: 23-33
SURMA
317 E. 14th St., New York, N. Y.

Д-Р М. МІЛОВИЧ Старокраєвий лікар.
1422 W. GIRARD AVENUE
PHILADELPHIA, PA.
● ЛІКУЄ внутрішні недуги (це є: недуги серця, легенів, жолудка, кишок, печінки, нирок, крови, жил, нервів ревматизм, цукрову хоробу і інші) й полові недуги.
УРЯДОВІ ГОДИНИ: в понеділок, середу, четвер і суботу 10—2:30; вівторок і пятницю 3—8:30.
Telephone: STEvenson 2014

Д-Р С. ЧЕРНОВ Европейський спеціяліст.
● Гострі й хронічні недуги чоловіків і жінок — Шкіра й кров.
223 SECOND AVE., cor. 14th ST., NEW YORK CITY, Room 14.
Офісові години 10—8; неділя 11—2.
Жінка-доктор до обслуги.
● Проміні X & флюроскоп $2.00.

DR. MORRIS SMITH
повідомляє, що переніс свою канцелярію під число
240 EAST 22nd STREET
NEW YORK CITY
(Близько 2nd Avenue).
Урядові години від: 12—2-гої попол. 6—8-ої ввечір.
Телефон: STuyvesant 9-1679

Д-р МИХАЙЛО ЯНКОВИЧ
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР-ХІРУРГ
Урядові години:
Від 1—3 пополудні і від 6—8 ввечір. В неділі згідно з умовою.
718 SO. 17th ST., NEWARK, N. J.
(near Springfield Avenue)
Tel. Essex 3-4468.

БОЛІ НІГ.
Рани на ногах, опухлі ноги, набряклі жили, болячі ноги, флебітіс (запалення жил), напухлі або болячі колiна чи кісточки і ревматичні ноги успішно лікуємо новими европейськими методами без операції.
Офісові години: щоденно від 1 до 6 ввечір, в понеділки і четверги від 1. до 8:30 ввечір. Нема урядових годин у неділі.
Говоримо українською мовою.
Dr. L. A. BEHLA
320 W. 86 St., New York City
Близько Бродвею.
ЕВРОПЕЙСЬКИЙ СПЕЦІЯЛІСТ.

Двозначно.

Вона: — А чи будеш мене любити навіть і тоді, як я вже буду старша і поганіша?

Він: — Що ти говориш, моя кохана, старша можеш бути, одначе поганіша — ніколи!

— Чи можу бачитися з панею?

— Можете зателефонувати до мене.

— А число телефону?

— Є в телефонічній книжці.

— Таж я не знаю назвища!

— Назвище є побіч числа телефону.

РЕВМАТИЗМ ЗДЕРЖАНИЙ УПРОДОВЖ 48 ГОДИН.
Новий лік нюйорського лікаря приносить щастя тисячам. — Проганяє ревматичну докучливість зо спини, з суглобів і з мязів.
БОЛІ ПРОМИНАЮТЬ ЗВИЧАЙНО ПЕРШОГО ДНЯ.
Отрути у вашій крові спричинюють ревматичні болі, задеревілість та напухлість і не дають вам свобідно рухатися без докучливих болів. Щоби полекшити свої страждання, ви мусите увільнити свою кров від отрут! Ця докторова нова медицина робить це швидко. Не має в собі дурману — безпечна для молодих і старих; не чинить небезпеки серцю. Називається цей лік BARUVACOL і ви можете спробувати його на отсій ретельній пропозиції: витніть отсе оголошення і зашліть його почтою враз з вашим назвищем і адресою до: Atkins Laboratory, 44 East 63rd Street, New York City. (Можете теж прийти особисто). Грошей не посилайте. Заплатіть почтареві $1.85 і кілька центів за доручення (C.O.D.), коли він принесе вам Барувакол. Уживайте його дві доби (48 годин). Як це почуєте полекші, то незужитий лік зверніть, а ми вам відішлемо ваших $1.85. Пощо терпіти ще один день. Години: 10 до 4. (Svoboda)

Д-Р ЮРІЙ АНДРЕЙКО
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР, ХІРУРГ і АКУШЕР
321 E. 18th STREET,
between 1st and 2nd Avenues,
NEW YORK, N. Y.
Tel. GRAMERCY 5-2410.
Урядові години: рано від 10 до 12, ввечір від 6 до 8, а в неділі рано від 10 до 12.

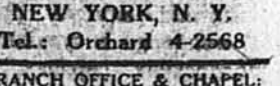
НЕПРИЯТЕЛЬ РЕВМАТИЗМУ

Випробоване средство на ревматизм і перестуду, біль в руках, ногах, крижах, зимно в ногах, а поза скірою якби муравлі лазили. Ті недуги уступають по ужиттю „МІЗАР". Великий слоїк коштує $6.25. Малий $4.25. — Належитість висилайте разом з замовлення на адресу:
CH. LOZINSKI, Dept. S.
2325 N. Mulligan Avenue
Chicago, Ill.

МИРОН ЛИТВИН
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Без ріжниці, як далеко поза Нюарком. Вразі потреби телефонуйте до нас. Обслуга щира і чесна. — Office:
383 MORRIS AVENUE,
cor. Springfield Ave.
NEWARK, N. J.
Phone: Essex 3-5347

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

ЗАНИМАЄСЬ ПОХОРОНАМИ В BRONX, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ
129 E. 7th STREET,
NEW YORK, N. Y.
Tel.: Orchard 4-2568
BRANCH OFFICE & CHAPEL:
707 PROSPECT AVENUE
(cor. E. 155 St.), BRONX, N. Y.
Tel. Ludlow 4-2568.

ІВАН БУНЬКО
Новий Український Ундертейкер заряджує погребами по ціні так низькій, як $150. Обслуга найкраща.

JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 E. 5th ST., NEW YORK CITY.
Dignified Funerals as low as $150.
Telephone: Orchard 4-8088

ТАРЗАН НА РОЗШУКАХ.

(75)

Тарзан припровадив трьох увязнених сторожів під дерево, від якого недалеко був розташований гурт дикунів. Після цього він узяв одного дикуна під паху і витаскав його на дерево та положив на галузях. Далі зробив те саме з двома іншими. Ще далі він звязав одному з них ноги і розіткав рота. Та дикун був такий переляканий, що не міг кричати.

Тепер Тарзан повісив дикуна коміть головою на гиляці і видав зо своїх грудей могутній окрик. Всі дикуни внизу замовкли. Вони чули голос, а не знали, звідки він походить. Також вони відразу пізнали, що цей голос не належить до члена з їх племени. Та вслід за тим голосом почала спускатись голова одного їх сторожа. Чорні скупчили на неї увагу.

Що це могло статися? — дивувались усі дикуни. Деякі кліпали очима і думали, що це привид. Та це був справді їх знайомий сторож. Ще трохи і вони могли навіть його діткнутись. Їх усіх проняв великий жах. Відразу вони собі подумали, що тут якесь нечисте діло, що це робота якогось чарівника. Та в тій же хвилі вони почули знов дивний голос:

„Я Тарзан, могутній пан людей і звірів. Моїми воїнами є вазіри. Хто моїх вазірів вязнить, той зазнає від мене тяжких кар. Отож не відважтеся далі вязнити вязнів. Відчиніть наостіж брами і дайте їм змогу спокійно вийти. Коли ні, то громи на вас спадуть". Голос замовк, а чомусь ніхто з дикунів не рухався, щоб виконати його волю. Невже підступ не вдався?